

Projekt Šance se snaží 30 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat. Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

Letos Lászlava práce připomíná „hodinářskou dílnu“. Trpělivě a skoro pod lupou skládá kolečko vedle kolečka a snaží se, aby „hodinové strojky“ klientů Projektu Šance fungovaly čím dál lépe, a daří se mu to.

Jirka, který se stal doslova „hvězdou“ minulého roku a těšil se, že brzy zvládne být nezávislý a z rukodělné pracovní terapie Domu Šance coby samostatný odejde, dospěl. To sice ano, ale nakonec je rád, že dokáže práci v hotelu Hilton kombinovat s pracovní terapií v Domě Šance, a osamostatňuje se postupně, krok za krokem. Aktuálně jsme mu museli pomoci se přestěhovat, a protože bydlí s dalšími klienty Projektu Šance, s Lucií a Mirkem, tak se stěhování týkalo všech tří. Majitel bytu, kde bydleli, se k nim podle našeho očekávání nezachoval fěr a místo vrácení kauce požadoval bezdůvodně další peníze. Díky tomu, že jsme ty tři na to předem upozornili a pomohli jim, vše zvládli a všichni teď mají radost z nového a snad klidnějšího bydlení. Lucka rukodělnou pracovní terapii navštěvovala v minulosti. Jirka s Mirkem ještě docházejí, i když to se všemi svého času vypadalo špatně. Dnes všichni pracují, bydlí, žijí zodpovědně, samostatně a ukazují tím, že Vaše podpora, **vážená paní, vážený pane**, a Lászlovo úsilí dávají smysl.

Radek přestup k samostatnosti extrémně úspěchal a opustil rukodělnou pracovní terapii ze dne na den bez rozloučení. Nutno dodat, že to neměl úplně snadné, neboť ho tíží jeho zážitky z hledání vysněné práce a následná realita, co vlastně ve skutečnosti umí... Vedli jsme ho k tomu, aby nedělal chyby, aby si našel vedle rukodělné pracovní terapie brigádu, kterou zvládne, a začal žít slušně a samostatně. Odešel ale už s dobrými změnami ve svém přístupu k životu. V tom je vlastně tajemství Lászlovy práce, že to nejdůležitější, co si klienti z rukodělné pracovní terapie Domu Šance odnášejí, jsou nové pracovní/sociální/životní návyky upevněné na základě praxe. Změna myšlení, pokud se děje z velké části nevědomě, je totiž velmi funkční. Máme zprávy, že Radek pracuje, bydlí, i když mu k dokonalosti ještě kousíček zbývá... má se dobře a naši další pomoc nepotřebuje, a to dává smysl i nám.

Petr s Kateřinou oproti tomu opustili rukodělnou pracovní terapii Domu Šance plánovaně a opět se Lászlava trpělivá, milimetrová práce zúročila. Petr pracuje a oba se připravují na příchod dítěte, které je na cestě. Zatím jim společnost dělá fenka Rita. Bydlí na malém městě daleko za Prahou a vypadá to, že se i díky tomu zklidnili. Musíme doufat, že chápou jednu ze svých posledních velkých životních příležitostí, po které toužili – dát si život dohromady a žít běžným rodinným životem. Tam se László snaží vést všechny klienty Projektu Šance.

1. Jirkovi, který v dubnu podepsal s hotelem Hilton pracovní smlouvu, se daří. V květnu jsme mu pomohli s novým bydlením a těší se, že výhledově by mohl projít „oddlužením“. Ukazuje se, že mezičas, kdy už může chodit plnohodnotně do práce, ale zároveň ještě zůstává klientem Projektu Šance, je důležitý především kvůli jeho stabilizaci. 2. Richard a Roman rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance opustili v minulém roce a od té doby se jim daří. Mají práci, bydlení, a i když dospívají, mnohé je ještě před nimi. Mají slíbeno, že když budou potřebovat, pomůžeme jim, samozřejmě pokud to bude jen trochu smysluplné:) 3. Tak to je úsměv, ke kterému našemu Mirkovi č. 2 pomohla paní MUDr. Markéta Mudrová – stomatoložka. I když už má paní doktorka stop stav na nábor pacientů, Mirka č. 2 po naší prosbě přijala a je ráda, že spolu s Projektem Šance může pomáhat dalšímu klientovi, a navíc – tenhle jí z křesla neutíká, což se o všech klientech z Projektu Šance napsat nedá... :) 4. Zřejmě ještě delší cesta je před Lászlem, má-li pomoci Marečkovi. Mareček střídavě padá a snaží se vstávat, aby neskončil špatně, a často je to na hraně. Ale i když žije do určité míry ve svém světě, nechce skončit špatně. Kdyby využil příležitost, kterou mu spolu s námi nabídli v hotelu Hilton, mohli jsme s ním být dnes už dál, ale rozumíme tomu, že prostředí, ve kterém vyrůstal, ho hendikepuje na celý život. Občas se Lászlovi díky trpělivosti a vytrvalosti podaří „zázrak“. Mareček by si to zasloužil.

Vážená paní, Vážený pane,

díky našim dopisům můžete alespoň trochu nahlédnout do Lászlovy práce, kterou my dennodenně vidíme, a musíme Vám napsat, že změny v životech klientů jsou fascinující a často k nim stačí málo. Pomoc s bydlením, zkoušení práce v rukodělné pracovní terapii v Domě Šance a terapeutické rozhovory, aby si klienti uvědomili, kde jsou a proč a jak jít životem dál... a pak už je naším přítelem jen čas, který je k hloubce a upevnění změn nezbytný.

Pro ty klienty, kteří nejsou na velkou změnu připraveni, samozřejmě funguje naše streetworkcentrum, kde mají kontaktní adresu pro poštu, dle potřeby jim vypereme a vysušíme oblečení, mohou se osprchovat, najíst se a jsou jim k dispozici běžné pomůcky od nůžtiček na nehty až po hygienické potřeby pro holky. Že je v pozadí této služby cosi navíc, co může změnit běh jejich životů, to víme my a podvědomě i oni. Na nás je být trpěliví a počkat, až přijde jejich čas.

Poslání Projektu Šance pro české „dítě ulice“ pokračuje, **vážená paní, vážený pane**, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

Za Projekt Šance Vás srdečně zdraví

László Sümegh
předseda

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

KULTURNĚ - OSVĚTOVÉ
PORADENSKÉ CENTRUM
Ve Smečkách 28, 110 00 Praha 1
Tel. / Fax: 02 / 22 21 17 97

foto © archiv Projektu Šance, není-li uvedeno jinak

1. 4. dubna se László už tradičně setkal s Mons. Václavem Malým v arcibiskupském paláci, aby jej informoval, co je v Projektu Šance nového a jak se daří klientům – „dětem ulice“. 2. V pondělí 27. ledna 2025 se László tradičně zúčastnil i s klienty vzpomínkového setkání u hrobu zakladatelky Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, aby žlutou růží a zapálenými svíčkami uctili její památku. Letos uplyne od jejího úmrtí 29 let. Lidí, jako byla paní Olga, bylo vždy málo. Často cítíme, že se nezištná lidskost a pomoc bližním v dnešní době vytrácí, a přesto právě my v Projektu Šance můžeme napsat, že jsme takovými lidmi naštěstí ještě obklopeni a díky dobré vůli našich dárců můžeme „dětem ulice“ pomáhat. 3. Po odchodu paní Olgy zachovávala poslání nadace se ctí v každé životní situaci její dlouholetá ředitelka MUDr. Milena Černá, která nás opustila v roce 2021. Se soucitem a pochopením byla pro Lászla desítky let morálním i osobním přístavem v sociální práci pro ty nejpotřebnější. Tradičně její hrob László navštěvuje i s klienty Projektu Šance. 4. Žijící legenda, 93letý Jiří Suchý, dodnes hraje v ikonickém divadle Semafor, ale najde si i čas na pomoc druhým. László mu byl představit sběratelský plakát z roku 1980, na kterém je pan Suchý spolu s Janem Werichem v pražské Lucerně. Plakát nabídneme na Vánoce v charitativní aukci Umělci „dětem ulice“. 5. I když nás někteří důležití lidé, kteří měli srdce na „správném místě“, opouštějí... jiní přicházejí. „Štafetu“ pomáhání převzala po dlouholeté ředitelce Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové MUDr. Mileně Černé paní Monika Granja, současná ředitelka, se kterou se László i s klienty Projektu Šance setkali na vzpomínce na Vinohradském hřbitově. Díky grantovému řízení obdrží Projekt Šance od Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové příspěvek na nákup dílů propisek, které si můžete případně zakoupit na www.ProjektSance.cz.